Jocelyne Sauvard

Céleste in Marcel

Proustova ljubezen

Prevedla Vesna Velkovrh Bukilica

1851

Roman

Jocelyne Sauvard

Céleste in Marcel

Proustova ljubezen

Prevedla
Vesna Velkovrh Bukilica

1857
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

18. marec 1918

V letu, ko sem dopolnila petnajst let, sem bila sama in sem hotela vse. Ljubezen, prijateljstvo, glasbo, knjige.

Pričakovala sem bajno življenje. A odkar sem prišla v šolo, je bilo vse v žalnih barvah: črno, temno vijoličasto, bledo vijoličasto. Koprene barve španskega bezga so zastirale polja belih križev, pod katerimi so ležali dvajsetletni fantje. Jaz pa sem si želela živeti, živeti.

Niso bili vsi pesniki mrtvi. Pesniki ne umrejo. In imela sem Knjigo. Tisti otrok, ki ni zaspal brez odrešilnega poljuba matere, me je vrnil nazaj v otroštvo, ki sem ga bila šele dobro zapustila. Njegov glas me je vodil iz zgodnje pomladi v najstniška leta in še dlje, v sijoče, slano zabeljeno, razbeljeno poletje. Strmoglavila sem v belino, spoznala njene odtenke, seve svetlobe, trpko sladko, sveto dišavo perunik, kakršne sem vonjala ob veliki noči.

Moj prijatelj je bil moški, ki je bil zaprt v osamo pisanja in ki sem ga brala. Marcel Proust. Ni mi dal miru, ves čas je bil ob meni. Slonela sem med vrati knjižne omare starejšega brata in brala; čepela na najnižji polici in brala. Hotela sem ga srečati, tega Marcela Prousta. Ali mu vsaj pisati. Morala bi bila pisati najstniku Marcelu, za to pa je bilo že prepozno. Za marsikaj je bilo že prepozno. A saj nam vendar njegovo pisanje, soigra najresnobnejšega, najbolj hudomušnega, glasbe časov, sámo odpira pot naprej?

Knjiga je še vedno tu, med nami. Nagovarja nas, ki smo bili, ki smo, ki bomo čez sto let ali čez tisoč let.

Povedali so mi, da stanuje na Haussmannovem bulvarju v hiši številka 102. Večkrat sem šla mimo, postavala sem pred vežnimi vrati. Danes sem prestopila prag.

Pod mogočnim stopniščem mi je zastal korak. Je mogoče, da se te stopnice res vzpenjajo proti sobi, v kateri piše *on*? Tisti pisatelj globokega, skoraj naivnega pogleda, tistega vprašujočega pogleda s fotografij v knjigarnah, res stanuje tu? Tu nastaja pisanje, kažipot vseh mojih hrepenenj?

Bil je čas, da skočim v globoko vodo.

Kazalo

Jeklene noči 9
Zelene noči I 35
Dan in noč 43
Zelene noči II 63
Amarantove noči 81
Zelene noči III 103
Črnilo noči 125
Škrlatne noči 143
Viharne noči 159
Zelene noči IV 175
Ruse noči 195
Ognjene noči 205
Nočni interier 213
Praznične noči 223
Jesenske noči 235
Bele noči 247

Opombe 261